

JANNY'S JUWEELTJES

Waar Janny Bosman de afgelopen maanden heeft gedoken? Wij kijken denkbeeldig mee via de zoeker op haar onderwaterhuis, wat er zoal in beeld kwam. Met soms herkenbare beelden, maar er zitten ook zeker juweeltjes tussen. Alles oké? . . . duiken maar. Deze maand deel 6.

Sint Annaland heeft een prachtige begroeiing met sponzen, kokerwormen en tussen de oesterplekken zijn er voldoende schuilplaatsen voor kreeft.

VADERTJE SNOTOLF

W e kunnen het niet echt een winter noemen, die van 2022. Het ontbreekt nagenoeg aan sneeuw en ijs. Wij gaan deze dag in januari een duikje maken bij Sint-Annaland en hopen een snotolf te vinden. Het zicht is redelijk en de watertemperatuur vijf graden. Sint-Annaland heeft een prachtige begroeiing met sponzen, kokerwormen en tussen de oesterplekken zijn voldoende schuilplaatsen voor kreeft. We komen een andere duiker tegen en hij seint naar ons. Geweldig! Een snotolf! Het is een groot mannetje in paai kleuren en hij ligt bij zijn nest met verse eieren. De duiker vertrekt, maar niet voordat wij hem hartelijk bedanken voor het aanwijzen. We genieten met volle teugen want de snotolf heeft nog prachtige kleuren en de eieren ook. Naarmate de broedzorg vordert, worden de eieren namelijk steeds donkerder en verliest het mannetje zijn fraaie paai kleuren. Ongeveer zes weken duurt het voordat de eieren uitkomen en al die tijd blijft het mannetje de eieren beschermen tegen krabben en andere rovers. De kou tijdens het omkleden merken we niet, we zijn te druk met het nagenieten van deze ontmoeting. Achteraf bekeken konden we deze snotolf niet verder volgen tijdens zijn broedzorg, drie stormen achtereen en onstuimig weer de weken erna gooiden roet in het eten.

DE STORMEN HOUDEN ONS BEZIG

Stormen en hevige regenval teisteren ons landje. De uiterwaarden lopen vol. Wederom is de provincie Limburg in de ban van hoge waterstanden, gelukkig gaat het goed deze keer. Maar vandaag is het rustig, we hebben zelfs blauwe luchten en een zonnetje. Met de camera in het onderwaterhuis gaan we eropuit, de lichtopstand bij Strijensas in de Hoeksche Waard is ons doel. Met kaplaarzen aan wandelen we richting het vuurtorentje, maar deze lopen nog net niet vol, dat gaat zo niet lukken. Dan maar grof geschut. We trekken ons droogpak aan en nu staat ons niets meer in de weg. Het water is helemaal bruin en door de golfslag moeten we ons over het laatste stukje van de dijk voetje voor voetje verplaatsen, anders lopen we zo het Hollandsch Diep in. Ik ga op mijn knieën zitten en maak foto's vanuit het water. Een half-halfopname wordt niet mooi, het onderwatergedeelte is te saai dus ik geef de lichtopstand meer ruimte. Iets in mijn hoofd blijft knagen, er kan meer 'spanning' in de foto. Normaal is de golfslag bij de half-halfopname een spelbreker, maar in dit geval ga ik het gebruiken als compensatie in de verhoudingen boven en onder water. Na verloop van tijd krijg ik wat inzicht op de golfslag van de langsvarende schepen en heb Bruno gevraagd om op het bankje voor de lichtopstand plaats te nemen. Aan het begin van het dijke staan inmiddels wat toeschouwers die maar al te graag willen weten wat we aan het doen zijn. Het is een leuke dag!

NIET ZO MIJN DING

Tallose zeenaaktslakken worden er waargenomen tijdens duiken bij de Bergse Diepsluis, overwegend harlekijnslakken (*Polycera quadrilineata*). Tijd voor mij om de 60 mm macro uit de hoes te halen. Dat is alweer een tijd geleden, want macro-opnames maak ik veel minder. Het is gewoon niet mijn ding. Maar nu ik zo bezig ben en het kleine onderwaterleven door de zoeker zie, word ik er toch vrolijk van. De harlekijnslakjes zie je inderdaad overal, met name op de rode wieren. Ja, dat macrofotografie wil ik toch wel vaker oppakken. Maar de volgende duik ga ik toch echt met groothoek naar de hangmosselculturen voor de snotolven. En zo gezegd gaan we de volgende duik naar de hangculturen van de Bergse Diepsluis. We vinden meerdere snotolven aan de touwen waarvan er één een groot nest met eieren heeft. En dat het met de snotolven in de maand maart los gaat, blijkt uit meerdere ontmoetingen die ik heb bij de Bergse Diepsluis en Sint-Annaland. Moet die macrolens toch weer terug in de hoes...

